

ROŚLINY ogrodów deszczowych część 1

Ogrody deszczowe stają się coraz popularniejsze. Coraz częściej możemy zobaczyć je przy domach, w parkach, na osiedlach czy po prostu na miejskich terenach zielonych. Jednak, aby ogród deszczowy się utrzymał i spełniał swoją rolę należy zasadzić w nim odpowiednie rośliny.

W ogrodzie deszczowym nie posadzimy zwykłych róż czy tulipanów. Takie ogrody obsadza się roślinami hydrofitowymi, które jednocześnie tworzą tzw. oczyszczalnię hydrofitową, czyli inaczej mówiąc oczyszczalnię roślinną, które naśladują systemy przyrodnicze i wykorzystują naturalne procesy zachodzące w przyrodzie. Nie wymagają stosowania żadnych środków chemicznych, a w procesie oczyszczania uczestniczą nie tylko mikroorganizmy, ale też rośliny wodne. Rośliny hydrofitowe przede wszystkim oczyszczają wodę, ale też są odporne na susze i powódzie. W ogrodzie deszczowym można też wykorzystać rośliny wieloletnie, co pozwoli uniknąć corocznych nasadzeń.

➤ KOSZTY CAŁKOWITE PROJEKTU:
3 815 292,22 zł

➤ WNIOSKOWANA KWOTA DOTACJI:
3 242 998,36 zł

w tym dotacja Mechanizmu
Finansowego Europejskiego
Obszaru Gospodarczego
MF EOG (85%) 2 756 548,57 zł

w tym budżet Państwa (15%)
486 449,79 zł

TE ROŚLINY ZASADŹ W OGRODZIE DESZCZOWYM

Miecznica wąskolistna

Znana pod nazwą niebieskooka trawa o wąskich liściach. Wyrasta z kłączy. Rośnie na wilgotnych łąkach i w lasach. W Stanach Zjednoczonych jest najpospolitszą niebieskooką trawą i uprawiana jest jako roślina ozdobna. Występuje we wschodniej Kanadzie i Stanach Zjednoczonych. Jej nazwa pochodzi od greckiego słowa sisyra, które oznacza włochatą płaszcz i odnosi się do łusek kłączy tej rośliny. Miecznica ma wąskie, trawiaste liście zebrane w kępy. Jej wysokość to ok. 25 cm, choć gdy kwitnie jest wyższa. Zakwita w maju i przekwita w czerwcu. Ma niebieskie, gwiazdkowate kwiaty z żółtą gardzielą. Im dostają więcej słońca, tym jest ich więcej. Gleba musi być wilgotna, zwłaszcza wiosną. Jej odczyn musi być obojętny lub zasadowy.

Miecznica nie toleruje zalawania. Musi być zatem zrobiony dobry drenaż podłoża.

Krwawnica pospolita

Jest rośliną wieloletnią. Rośnie na terenach wilgotnych. Występuje w całej Europie i w Azji, od Afryki Północnej po koło podbiegunowe. Spotkamy ją w Peru, Tasmanii, Australii, Kanadzie i USA. W Stanach Zjednoczonych nie jest rośliną popularną, a wręcz odwrotnie. Uważana jest za inwazyjną. Spotkamy ją w całych Stanach Zjednoczonych poza Florydą. Roślina ta ma pojedynczą łodygę o wysokości od 50 do 130 cm. Jej kwiatostan jest smukły. Kwiaty są nieduże koloru karminowo-różowego zebrane w szczytowe kłosowate kwiatostany. Lubi wilgoć i jest odporna na mróz. Rośnie na mokrych łąkach, w rowach na moczyszczach i brzegach wód.

Kwitnie od czerwca do sierpnia. Uważana jest za roślinę miododajną, bo do jej kwiatów chętnie podlatują pszczoły. Jest też rośliną leczniczą. Ma działanie przeciwgorączkowe, przeciwzapalne i rozszerzające naczynia krwionośne. Wykorzystywana bywa jako roślina ozdobna.

Kosaciec żółty lub syberyjski

Czyli irys. To roślina cebulowa należąca do rodziny kosaćcowatych. Rośnie w południowej, środkowej i zachodniej Europie, ale też w Turcji, na Kaukazie czy Syberii. Jest uprawiana w Ameryce Północnej. W Polsce najwięcej rośnie go na Dolnym Śląsku, Wyżynie Lubelskiej i Roztoczu. Z kolei nie rośnie w województwie łódzkim, południowej i północnej części województwa mazowieckiego i na Pomorzu Zachodnim. Irys wyrasta z grubego kłącza i ma ok. 120 cm wysokości. Często jest uprawiany jako roślina ozdobna. Lubi miejsca

nasłonecznione i żyzną glebę. Zagrożony jest przez zrywanie kwiatów oraz wykopywanie i przesadzanie do ogródków przydomowych. Głównym zagrożeniem jest jednak zmiana warunków siedliskowych. Irysy to jedno z najpiękniejszych roślin, jakie możemy spotkać w przydomowych ogrodach. Nie są też trudne w uprawie.

Turzyca (w tym pospolita, owłosiona, leśna i zwisła)

Rozróżniamy ok. 2 tys. gatunków tej rośliny. Jest ona spotykana na całym świecie, ale najlepiej czuje się i rośnie w klimacie umiarkowanym. W Polsce występuje ok. 180 jej gatunków. Turzyca charakteryzuje się tym, że jej byliny, choć nie są długowieczne odgrywają kluczową rolę w ekosystemie zwłaszcza gdy rosną na wysokogórskich murawach lub terenach bagiennych. Lokalnie traktowane są jako rośliny

ny pastewne. Niektóre jej gatunki uprawiane są w celach stricte ozdobnych. Toleruje każdą glebę ogrodową. Turzycę wykorzystuje się w ogrodach deszczowych, miejskich, sadzi się ją na skalniakach, murkach, skarpach, w pojemnikach czy wykorzystuje jako tzw. zielen miejską.

Sit (w tym sit rozpięchły)

Należy do rodziny roślin sitowatych. Liczy ponad 300 gatunków. Rośnie na całym świecie, oprócz Antarktydy. W Polsce mamy 22 rodzime gatunki tej rośliny. Jest ona wieloletnia i osiąga od 100 do 150 cm wysokości. Kwitnie od czerwca do sierpnia. Jesienią na łodydze kwitną owoce. Nasiona ma bardzo małe, czerwono-brązowe, ale słabo kiełkują. Sit dobrze czuje się zarówno w miejscu słonecznym jak i półcienistym. Potrzebuje umiarkowanie żyznego podłoża i wilgotnego. Jej ogromną zaletą jest fakt, że jest odporna na mróz,

szkodniki i wszelkie choroby. Ważne jest regularne podlewanie, a jesienią należy roślinę oczyścić z przekwitłych kwiatostanów i uschniętych pędów.

Niezapominajka błotna

Rośnie w całej Europie i w części Azji – na Syberii, w Mongolii i na Kaukazie. W Polsce jest dość pospolitą rośliną. Ma charakterystyczne jasnoniebieskie kwiaty. Rzadko występują one w kolorze białym. Najczęściej możemy ją spotkać rosnącą na magnach, łąkach, przy brzegach rzek i potoków. Rośnie na glebach bogatych w azot. Lubi też gleby muliste. Kwitnie od maja do września. Jest owadopylna lub samopylna. W Polsce występuje jej kilka podgatunków. Niezapominajka błotna jest uprawiana jako roślina ozdobna. Często jest uprawiana w pojemnikach, ale nadaje się też na rabaty lub ich obwódki. Lubi półcieniste miejsca.